

Починаючи з 1992 р., стиль Хірохіко Аракі зазнав найпомітнішої та свідомої анатомічної трансформації. Якщо на попередніх етапах творчості Аракі переважали масивні й атлетичні постаті, то наступним роботам були властиві різноманітні, більш пропорційні та менш об'ємні типи тілобудови. Цей перехід призвів до кардинальних змін у художньому рішенні. Аракі прагнув підкреслити стиль і гостроту своїх героїв, а не грубу фізичну силу. У цьому контексті його персонажі мали бути одягнені у складні й деталізовані костюми, запозичені з високої моди, що зумовило об'єктивну необхідність здійснення загальної анатомічної корекції.

Анатомічні зміни передбачали не лише пом'якшення стилю, а й свідому академічну корекцію з метою досягнення точних та ідеальних пропорцій. Аракі свідомо ускладнив анатомію, на відміну від манґак, які з часом спрощують її, надихаючись класичними академічними джерелами. Він наголошував, що під час створення персонажів його надихали скульптурні твори Мікеланджело Буонарроті. На цьому етапі своєї творчості Аракі брав за основу ренесансну скульптуру, для якої властиве детальне вивчення тіла людини, що допомогло йому досягти анатомічно коректної основи для власних персонажів. Це знайшло підтвердження у посиланнях Аракі під час створення кольорових ілюстрацій на такі скульптури Мікеланджело, як «Геній Перемоги», «Два невільничих» і «Хлопчик, що присів».

Відбиток ренесансних стандартів анатомії у роботах Аракі спричиняє естетичний парадокс. Персонажі, основним джерелом натхнення під час створення яких були скульптурні твори Мікеланджело, є ідеалізовано реалістичними та водночас демонструють запозичені з авангардної моди фантастичні, сюрреалістичні наряди та жести. Синергія класичної структури та постмодерністської стилізації надала роботам Хірохіко Аракі візуальної глибини і підняла їх до рівня високого мистецтва.

Еволюцію художньо-візуальної мови Хірохіко Аракі, що демонструє поступовий відхід від жанрових обмежень, можна хронологічно представити у такий спосіб (табл. 1):

Таблиця 1

Хронологія еволюції стилю Хірохіко Аракі у JoJo's Bizarre Adventure

Період манґи (частини)	Роки	Характерні особливості анатомії	Ключові візуальні впливи
Ранній shonen (Phantom blood, Battle tendency)	1987-1989 рр.	Гіпертрофована, масивна мускулатура (конформність до FOTNS)	Модна ілюстрація (Т. Вірамонтес, А. Лопес), класицизм
Зрілий / перехідний (Stardust crusaders, Diamond is unbreakable)	1989-1999 рр.	Зменшення масивності, універсалізація тілобудови; різноманітність фігур	Скульптура Мікеланджело, постімпресіонізм (П. Гоген)
Сучасний / авангардний (Vento Aureo – The JOJOLands)	1999 р. – дотепер	Андрогінна елегантність, гострі лінії; анатомія підпорядкована моді	Сучасна фотографія моди (Vogue Italia, С. Мейзел), глобальні модні дома (Gucci, Prada)

Револьюційність художньо-візуальної мови Хірохіко Аракі відображається й у його підході до кольору, що передбачає використання сюрреалістичної палітри з властивим для неї ігноруванням фізичної реальності і колірної послідовності. Наприклад, волосся героя або елементи його одягу можуть змінювати колір від однієї глави до іншої глави манґи, а природні об'єкти набувають нелогічних відтінків. Для Аракі колір – це інструмент для створення візуально привабливої та динамічної композиції, яка підкреслює експресію та настрій сцени, а не її дескриптивну логіку.